

همایش اخلاق و روابط بین‌الملل

چکیده مقالات

۱۹ - ۱۸ آبان ۱۳۸۸

دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

Institute for Social and
Cultural Studies

Imam Sadiq University

ETHICS AND INTERNATIONAL RELATIONS

Conference

Abstracts

November 9 & 10, 2009
Faculty of Law and Political Sciences
Tehran University

امکان پذیری پیدایش مفهومی مشترک برای همزیستی اخلاقی در روابط بین الملل

دکتر احمد محقر

دانشگاه فردوسی مشهد

بورسی حوادث ویرانگر دنیای معاصر، نیازمندی بشر به اصول اخلاقی جهان‌شمول در مناسبات بین المللی را ثابت می‌کند. به رغم تلاش‌هایی که در جامعه جهانی صورت گرفته است تا از طریق تدوین و ترویج اندیشه‌های اخلاق‌گرا، دولتها را از رفتار ناصواب برحدار دارند، ولی به دلیل عدم توجه یا غفلت از ریشه‌های فقدان حاکمیت اصول اخلاقی، فرصت‌های فراهم آمده برای صلح پایدار نیز به سرعت از دست رفته‌اند. سهم قابل ملاحظه‌ای از این ناکامی به عدم شناخت ظرفیت‌های فرهنگی مناسب برای تعامل سازنده جوامع بشری بازمی‌گردد، به گونه‌ای که در بسیاری از موارد، شاهد آن هستیم که سوء‌برداشت‌ها به کنش‌های بین المللی شکل می‌دهند. به عقیده نگارنده، نخستین گام در این تعامل فرهنگی، توافق بر سر یک مفهوم مشترک است که بتوان صاحبان همه فرهنگ‌ها و تمدن‌ها را پیرامون آن گرد آورد. مفهوم «انسان و احترام به کرامت انسانی» به عنوان یک ارزش جهان‌شمول، مفهومی پایه‌ای در آموزه‌های ادیان و تمدن‌ها است که می‌تواند ظرفیت فرهنگی مناسب برای تعامل در چنین فرآیندی را فراهم آورد و نقطه مشترک برای رسیدن به نظریه‌ای عام برای همزیستی اخلاقی در حوزه روابط بین الملل قرار گیرد. طبعاً پدیده بازگشت معنویت و دین به حوزه عمومی اعم از حوزه داخلی و روابط بین المللی، ظرفیت اسلام و سایر ادیان توحیدی را در تعامل با محیط بین المللی افزایش داده و تأکید بر مشترکات همه ادیان و مذاهب وحیانی (با این توجه که مفهوم «کرامت انسانی» نیز جایگاهی کانونی نزد همه ادیان دارد) قدرت نرم‌افزاری ویژه‌ای برای گام برداشتن در این طریق خطیر فراهم می‌سازد.

کلیدواژگان: اخلاق، همزیستی اخلاقی، کرامت انسانی، روابط بین الملل، ادیان توحیدی، تمدن‌ها.